

4. NEDĚLE POSTNÍ (22. 3.2020)

PODNĚTY PRO DOMÁCI RODINNOU BOHOSLUŽBU (PŘÍPADNĚ PRO INDIVIDUÁLNÍ ROZJÍMÁNÍ)

Rodinnou bohoslužbu je možné vést např. podle návodu, který najdete na

<https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200313manual-pro-domaci-nedelni-bohosluzbu>

*Pokud neslavíme bohoslužbu, stačí začít **znaméním kříže** a následující **modlitbou**:*

Otevři, Bože, naše srdce, abychom slyšeli tvé slovo; ve všech životních situacích, zvláště pak v úzkosti a v pochybnostech, na něho spolehli a navzájem se jím potěšili. A pomoz nám vytvářet živé společenství v Kristu, našem Pánu. Amen.

Úryvek z Bible: Jan 9,1-41

¹Cestou uviděl člověka, který byl od narození slepý. ²Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo zhřešil: on sám, nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“ ³Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají se na něm zjevit Boží skutky. ⁴Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. ⁵Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ ⁶Po těch slovech plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči ⁷a řekl mu: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“ – to slovo znamená „Poslaný“. Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl.

⁸Sousedé a ti, kteří ho dříve vídali žebrat, se ptali: „Není to ten, který tu sedával a žebral?“ ⁹Jedni tvrdili: „Je to on.“ Jiní říkali: „Není, ale je mu podobný.“ On řekl: „Jsem to já.“ ¹⁰Ptali se ho tedy: „Jak to, že teď vidíš?“ ¹¹On odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl: 'Jdi k Siloe a umyj se!' Šel jsem tedy, umyl se a vidím.“ ¹²Ptali se ho: „Kde je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“

¹³Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. ¹⁴Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. ¹⁵Také farizeové se ho znovu vyptávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: „Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím.“

¹⁶Někteří farizeové říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní ale namítali: „Jak by mohl hříšný člověk dělat taková znamení!“ A nemohli se dohodnout. ¹⁷Znovu se tedy zeptali toho slepého: „Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“

¹⁸Židé však tomu nechtěli věřit, že byl slepý a že nabyl zraku, až si zavolali rodiče toho uzdraveného slepce ¹⁹a zeptali se jich: „Je to váš syn, o kterém vy říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že teď vidí?“ ²⁰Jeho rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. ²¹Ale jak to přijde, že teď vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, to my nevíme. Zeptejte se jeho. Je dospělý, ať mluví sám za sebe!“ ²²To jeho rodiče řekli, protože se báli židů. Židé se už totiž usnesli, aby každý, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagógy. ²³Proto jeho rodiče řekli: „Je dospělý, zeptejte se jeho.“

²⁴Zavolali tedy ještě jednou toho bývalého slepce a řekli mu: „Vzdej Bohu chválu! My víme, že ten člověk je hříšník.“ ²⁵On odpověděl: „Zda je hříšník, to nevím, ale vím jedno: že jsem byl slepý, a teď vidím.“ ²⁶Zeptali se ho tedy: „Co s tebou udělal? Jak ti otevřel oči?“ ²⁷Odpověděl jim: „Už jsem vám to řekl, ale jako byste to neslyšeli. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“

²⁸Osopili se na něj: „Ty jsi jeho učedník! My jsme učedníci Mojžíšovi. ²⁹My víme, že

k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“³⁰Ten člověk jim odpověděl: „To je skutečně divné, že vy nevíte, odkud je – a otevřel mi oči.“³¹Víme, že hříšníky Bůh neslyší, ale slyší toho, kdo je zbožný a plní jeho vůli.³²Od věků nebylo slýcháno, že by někdo otevřel oči slepému od narození.³³Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nic by nedokázal.“³⁴Řekli mu: „V hříších ses celý narodil – a ty nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho.

³⁵Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“

³⁶Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“³⁷Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“³⁸On na to řekl: „Věřím, Pane!“ a padl před ním na kolena.³⁹Ježíš prohlásil: „Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli.“

⁴⁰Slyšeli to někteří farizeové, kteří byli u něho, a řekli mu: „Jsme snad i my slepí?“

⁴¹Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepí, neměli byste hřích. Vy však říkáte: 'Vidíme.' Proto váš hřích trvá.

Po přečtení následuje pár minut ticha, abychom se znovu vrátili k textu Písma. Při pročítání se zastavíme u toho, co se nás dotýká, nebo spojuje s naším životem. Mohou nám pomoci i následující otázky a náměty:

■ PRO DĚTI: Znáte někoho, kdo je slepý? Dovedete si představit, jaké to je? (Byl někdo z vás už někdy v kavárně POTMĚ)? V Ježíšově době neexistovaly žádné pomůcky pro nevidomé, díky kterým dnes mohou nevidomí vést vcelku normální život (bílé hole, Braillovo písmo, speciální školy atp.). Co myslíte, jak asi ten nevidomý před 2000 lety žil, čím se živil...? Není jenom slepota očí, člověk může mít i „slepé (zaslepené) srdce“. Co to znamená? Jak se taková „nemoc“ projevuje? Vyléčit z ní může jen Ježíš. Úkol pro následující chvíli: Namalujte člověka. Potom si zavažte oči šátkem a zkuste to znovu. Oba obrázky pak porovnejte.

■ PRO DOSPĚLÉ: Už se objevují názory, že současná pandemie je Božím trestem za ... (můžete doplnit sami). Nemám sklon k takovému smýšlení? Nemám (podobně jako učedníci ve verši 2 a farizeové ve v. 24b a 34) sklon považovat druhé za hříšníky? Ježíšův postoj je jiný – viz v. 3.

■ V čem asi za současné situace mají spočívat ony „skutky Boží“, které se mají „na nás zjevit“ a které „musíme konat“? (vv. 3-4) Na odpověď je možná brzy. Přece však jeden takový skutek Boží je zřejmý z dnešního úryvku i z evangelia minulé neděle: Mesiáš (Syn člověka) je „ten, který s tebou mluví.“ (v. 37 i 4,26) Jak realizují tento skutek v životě své rodiny a svých blízkých?

■ Bláto je jakési „zhmotnění“ neschopnosti vidět. Možná právě ve vnitřní slepotě tkví to, co jsme zvyklí označovat jako dědičný hřích. Týká se všech a nemá cenu tvrdit, že to tak není. (v. 41) Zbavit této slepoty nás může jen ten, kdo je „Poslaný“. (v. 7)

Po zamýšlení následuje společné sdílení. Můžeme si navzájem stručně říci, co nás v biblickém textu zaujalo, popř. je možné navázat na otázky a náměty. Nasloucháme jeden druhému bez komentování. Nevedeme diskusi. Pán k nám často mluví právě ústy druhého člověka.

Dále pokračujeme v [bohoslužbě](#) vyznáním víry. V bodě 5 můžeme nejprve prosit a poté položit stejný důraz na děkování, vždyť právě díkůvzdání je vrcholem nedělní bohoslužby!